

XI.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Tillæg til og Forandring i Sagtlov for Færøerne af 9de Februar 1854.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 13de December 1890.)

Da Fuglefangsten er en meget vigtig Indtægtskilde for mange Bygder paa Færøerne, blev Spørgsmaalet om Fredning af de vigtigste af de Fugle, der ere Genstand for Fangst, nemlig Søpapagøjer, Alker og Lombier rejst, saa snart Skydevaabnet kom mere i Brug deroppe. Skønt Landfuglene ogsaa bleve stærkt efterstræbte af Sægerne, skete det dog ikke i den Grad som med Hensyn til Søfuglene, der gavede et ulige større Udbytte. Da Sagten med Skydevaaben paa de sidstnævnte Fugle sjensynlig havde en meget uheldig Indflydelse paa Bestanden, saa at den vigtige Indtægtskilde, som Fuglefangsten er for Færøerne, trueedes med Tilintetgørelse, søgtes Indet forebygget ved Sagtlov for Færøerne af 9de Februar 1854. Ved denne Lovs Gennemførelse troede man at have opnaaet en tilfredsstillende Ordning af dette Forhold, men det har viist sig langt fra at være Tilfældet, idet ikke alene Sagten med Skydevaaben lige fuldt har skadet

Fuglefangsten, men ogsaa Fuglebjergsejerne stundom have brugt en saa hensynsløs Fangstmaade i selve Bjergene, at den formenes at have bidraget til den sjensynlige Afstagen i Fuglebestanden, som faktisk har fundet Sted gennem en længere Mærælle.

Denne Tingenes Tilstand har fremkaldt Tvivl om, at der ikke blot i Fuglebjergsejernes Interesse, men ogsaa af Hensyn til Befolkningen i det hele tilbejbringes en saadan Lovordning, at Fuglefangsten ikke mere er udsat for ved en hensynsløs Sagt at tilintetgøres.

Udvalget formener herefter at kunne anbefale Forslagets Fremme.

Hvad angaar Enkelthederne, kan Udvalget ogsaa tiltræde samme, dog at der i § 1 genoptages de af Lagtinget foreslaaede, men af Ministeriet ved Lovforslagets Udarbejdelse udeladte Bestemmelser, der gaa ud paa at forhindre, at Ejerne af Fuglebjergene, ved paa Steder i disse at borttage al Fuglen,